

Báseň Jany Černochové k oznámení Zuzany Čaputové

- CZ24 News | 22. června 2023

ČESKO/SLOVENSKO: Měl jsem připravené příjemné téma o Ježíškovi, ale pero z ruky mi vyrazila naše ministryně Černochová se svou básní z tankistických luhů a hájů. Básní natolik propracovanou a promyšlenou, až musí jít stranou i Ježíšek. Jana Černochová totiž prolila slzy za Zuzanu Čaputovou. Slovenskou prezidentku, která oznámila, že nebude usilovat o další funkční období.

„Paní prezidentky Čaputové si moc vážím a i v osobním kontaktu je laskavá a milá. Vzdělaná, empatická, charismatická, slušná a ještě hezká. To se v našem regionu neodpouští a je tedy jasné, že to má v politice těžké.

Budu upřímná. Já zklamaná jsem a hodně. První bojová linie se neopouští. A už vůbec ne teď. I když nás už všechno štve a bolí, krvácíme z otevřených ran a máme toho dost a chceme i z obyčejného pudu sebezáchovy zmizet někam hodně daleko.... Ne, nechodím v botách paní prezidentky a její rozhodnutí lidsky chápu. Ale část našich trýznitelů (možná i společných) si řekne: fajn, vyšlo nám to – umučili jsme jí, otrávilí jsme ji, vyděsili jsme jí, ponížili jsme jí... a prošlo nám to, takže je to model, který skvěle funguje a vyplatí se. Topíme pod kotlem dál.

Teroristům a zlu se neustupuje. Bojovat a vstát a znovu bojovat a zase vstát. Never give up mám v životě před Never forget.“ Fascinující slova paní ministryně, která už je očividně definitivně ztracená v blouznivém válčení jak s Ruskem, tak i s opozicí a voliči opozice. Její fantaskní přesvědčení, že je obklopená zlem a že s ním bojuje jako Johanka z Arku, je děsivé.

Ale ne a ne, podíváme se na další slova. Novinář Radek Bartoníček ze serveru Aktuálně.cz k plánovanému odchodu „do důchodu“ paní Čaputové napsal následující: „Případ Zuzany Čaputové má i jeden obecnější rozměr. Ukazuje se, že pro slušné, citlivé lidi, je stále těžší se pohybovat v dnešním politickém, veřejném prostoru, plném agresivity, sprostoty, špíny a lži. V prostoru, kde může jakýkoliv anonym šířit jakoukoliv blbost a kohokoliv urážet či mu vyhrožovat. Jazyk a styl spodiny navíc začíná přebírat i stále více politiků, kteří jsou ochotni udělat cokoli pro to, aby se dostali k moci. Nevítězí pravda a láska, ale lež a nenávist,“ přičinil žalozpěv na sociální síti Twitter.

Dovolím si k nim přidat jednu nebo dvě poznámky.

Politik je silně exponovaná osoba, která musí zachovat jistý odstup, musí přemýšlet i jednat racionálně, bez výrazného zapojení emocí (což neznamená sociální tupozrakost), musí mít vizi delší než jedno volební období, musí mít hroší kůži a odolnost tankového pancíře. Protože politika je neetická, mocenská a agresivní. Zuzana Čaputová byla a je perfektní ukázkou toho, když do politiky vstoupí nezkušený ne-politik aktivista, který nedokáže kočírovat svěřenou funkci. K tomu nestačí nabífená hesla. I Miloše Zemana, jinak politika tělem a duší, nenávist mediální sféry musela zmáhat. Jistě ho neméně zmáhala i nenávist, agresivita a opovržením hodná vulgárnost odpůrců z ulice, pro něž bylo označení ovar tím nejjemnějším, kterých se od nich Zemanovi dostalo. Každý prezident, předpokládám, se chce do dějin zapsat jako další Masaryk. Jako tatíček nebo matička národa. Jak Zeman, tak i Čaputová.

A pak se střetnou s realitou. Babiš vstupoval do politiky s tím, že bude řídit stát jako firmu, volantem trhnul vinou covidu do pangejtu. Volant po něm převzal náš nejmilovanější Člověk roku Petr Fiala a

jen šlápl řadou špatných rozhodnutí na pedál, abychom v tom pangejtu byli o něco rychleji. Oba jistě do vrcholné funkce nastupovali s tím, že to skutečně urídí na prosperitu a udělají z České republiky ekonomického tygra ne pouze Evropy, ale rovnou celého světa (i když u Fialy si tím nejsem moc jistý, protože jeho rozhodnutí velmi často doslova odporují slibům daným před volbami a vedou nás místo do prosperity spíš do bruselského trávicího traktu s odbočkou ve slepém střevě Washingtonu). Realita jim ukázala, kde je pro jejich naivní představy sběrné místo.

Babiš musel strpět neskutečný nával nenávisti. A to ne pouze ulice, ale hlavně médií, která si celých osm let jeho vládního angažmá hrála na žalobce i soudce zároveň (také jsem si kolikrát kopl tak, až mě noha bolela). To samé musí vydržet Fiala. Jen s tou výhodou, že proti němu jdou většinou jen lidé ulice, média stále ještě nesměle přizvukují a kritika jeho vlády je, když už nějaká je, konstruktivní, polemizující, ale rozhodně ne odsuzující, kteroužto mediální žeň si v hojné míře užil Babiš se Zemanem... a tady jde vidět i nesmírné pokrytectví novináře Bartoníčka, který byl pevnou součástí oné neurvalé a agresivní rétoriky davu proti Zemanovi a Babišovi, ale když stejná agrese odradí Čaputovou znovukandidovat, začne mluvit o sprostotách a lžích a slepě nevidí sprostotu a lži své vlastní sociální bubliny. Dokládá to i to, že Bartoníček sociální bublinu, ke které je názorově v opozici, nazývá spodinou. A prezidentka Slovenska, stejně jako Babiš se Zemanem a Fialou, to musí vydržet. Patří to k politice.

Že nepatří? Ale jistěže patří. Říká se tomu demokracie. Permanentní přetahování se o přízeň voličů. Je pěkné se postavit a říct, že jedna strana politiky je plná lží a sprostoty a z toho nepřímou vyvozovat, že ta druhá strana je plná nevinných humanistů, kteří to s námi v pravdě a lásce myslí dobře. Ale je to postoj slepce z přesvědčení. Politika je agresivní řemeslo plné loktů, lží, manipulací, polopravd a podrazů (a v poslední době čím dál víc psychopatů na obou stranách barikády) a květina plná ideálů, kterou se Čaputová jevila, v ní prostě nutně pohoří. Jak ministryně Černochová, tak i novinář Bartoníček napsali, že Čaputová byla a je hodná, inteligentní, vzdělaná, hezká, citlivá, empatická, charismatická, slušná. A to je a má být definice politika? Tak možná finalistky soutěže krásy. A tou ve výsledku Zuzana Čaputová byla.

AUTOR: Štěpán Cháb

ZDROJ: krajskelisty.cz